

Служащият го поглежда, довършва си работата. Полковникът, разядосан, пита служащия: „Ти знаеш ли кой съм? Аз съм запасният полковникъ еди кой си“ — „Ами ти знаеш ли кой съм аз? Аз съм запасенъ ефрейторъ!“ Полковникът, като чул, почналъ да се смѣе. — „Познали се. И ти си запасенъ, и аз съмъ запасенъ, братски ще се посрѣщнемъ. Нито ти можешъ да ми заповѣдвашъ, нито азъ. Сега можемъ да се разберемъ.“

„И прости нашитѣ грѣхове, както ние прощаваме на нашитѣ длъжници.“

И въ домоветѣ се зараждатъ сжщитѣ спорове. Мжжътъ е полковникъ, а жената, — ефрейторъ. Мжжътъ казва: „Хмъ, знаеш ли кой съмъ?“ Ксй? — Полковникътъ. Жената казва: „Хжмъ, знаеш ли коя съмъ азъ?“ Коя? — Ефрейторътъ. Да, но и двамата сж въ запасъ. Изисква се едно вжтрѣшно разбиране. Въ дадения моментъ, уменъ е онзи човѣкъ, който схваща условията. Той разбира, кога едно сжщество се намира въ лоши условия. Бждете увѣрени, че ако направишъ едно добро на едно животно, и то може да ти бжде признателно. Такъвъ примѣръ има въ една легенда, още въ врѣмето на Нерона. Единъ христианинъ избѣгалъ въ Африка и се скрилъ въ една пещеря. По едно врѣме се задава единъ лъвъ, отъ когото той се много изплашилъ, но лъвътъ дошълъ при него и си дигналъ лапата. Този христианинъ разбралъ, че лъвътъ има нѣщо въ лапата си. Хваща му лапата, вижда единъ трънъ въ нея и го изважда. Лъвътъ му пооблизалъ ржката, погледналъ го и си заминалъ. Слѣдъ години, този христианинъ се връща въ Римъ, но тукъ го хващатъ и го турятъ на арената да бжде изяденъ отъ лвоветѣ. Сжщеврѣменно и този лъвъ билъ хванатъ. Пушатъ и него на арената. Но той, като вижда спасителя си, дохожда до него, спуща се прѣдъ краката му и почва да ближе ржката му. „Познавамъ те, ти извади моя трънъ“.

Сега, каква е лошата страна на непрощаването? Защо трѣбва да си прощаваме? — Съ всѣки единъ лошъ фактъ, който задържаме въ себе си, ние създаваме голѣми пакости, не толкова на ближнитѣ си, колкото на онова възвишеното, благородното, Божественото въ насъ. Може да кажемъ, че съ това ние забиваме единъ трънъ вжтрѣ въ Божествения Духъ, който живѣе въ насъ. И Писанието